Pest, márczius 5-én. 166. szám. IV. évfolyam 1871.

BORSSZEM JANKÓ

Előfizethetni a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói részvénytársaságnál. Pest, Józseftér 6-ik szám.
Előfizetési díj: Egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. - Negyedévre 1 frt 50 kr.

A kis Pulszky.

Kis ember nagy bottal jár, azaz hogy nagy karddal.

Jellemzi, mondaná Német Berczi, ennek a közös hadseregnek a minőségét, hogy ekkora ember abban had n a g y lehet.

Én istenem, milyenek lehetnek még a had-a p r ó d o k?

És még őt is fel akarta apritani a hevesmegyei Góliáth, a kinek ősapja felett megvan az az előnye, hogy parittyával sem lehet leteriteni, mert nem tudni, hol kezdődik a feje.

Hanem tiszteljük benne a nemezist. Azért, hogy fiastól ugy bolondul a nagy Pulszky a németért, nem érheti jogosabb büntetés, minthogy fiának parlamentaris ellensége — Német legyen.

A kiről azt akarják az istenek, hogy nehezen vergődjék zöld ágra, annak adnak lanyha jó barátokat; a kiről azt akarják, hogy épen ne vergődjék zöld ágra, annak adnak — beszámithatatlan ellenséget.

Német Berczi által leveretni: *(derültség);* őt leverni — nevetséges.

Különben, nem ártott volna, ha sikerül Berczi bátyánknak zsebébe dugni a kis Pulszkyt; egyszer ő is hadd rakott volna zsebre egy kis impertinentiát.

B. J.

KÜLÖNBÖZŐ FELSOHAJTÁSOK.

Eget! hogy minden hajamszála a n n a k álljon!

Hugo Victor.

Hajat! hogy minden szála hegynek álljon!

Dobsa L.

Uj kalendárium.

Északnémetországban fölkapott a divat, a gyermekeket csatanevekre keresztelni. Ebből idővel szép gyermekszoba-mulatság válhatik. P. o:

— Te Sedan, fölhuzod mindjárt a nadrágodat?

— Mama, a kis Gravelotte ujját mártogatja a levesbe.

— Orleans, ne futkoss mindig mezitláb!

— Ide, ide Metzem, aranyom, ide a papához! Stb., stb.

TÁVIRAT.

Róma. Nehány nap előtt egy szinlelt hideglelés támadtatott meg az uj spanyol királyné által. A magas asszony azzal mentegetőzék, hogy a Madridból érkezett szomoritó hirek annyira zavarba hozák, hogy ő lelte a hideget. Utóbbi különben teljesen jól érzi magát, de a fiatal királynét mégis arra kényszerité, hogy megkezdett utazásától elálljon.

SILHOUETTE.

Egykor szűr és magyar csizma
Most cylinder, pantalló;
Üres beszéd egész rizma,
Pipa, kopó, kandalló.
Gyite Pengő, gyite Ráró!
Éljen Simonyi a báró!

Töprengés.

„Látni N á p o l y t és m e g h a l n i!“ Sokan látták, egy se halt bele. Régi példaszó és nem igaz. „Látni P á r i s t és m e g h a l n i!“ Ez uj példaszó, és nem szeretném, ha igaz volna.

Egy bevonulni készülő.

Kurta. Mégse bukott meg az az uj bécsi ministerium?

Fejes. Nem tudod, hogy annak „H o h e n w a r t a b i s z l“ a neve?

Seifensteiner Salamon. Te sógor, naidon forcsa lesz aztat, ha Elzaszba lesznek a borkosok.

Spitzig Iczig. Gondolhatom.

Seifensteiner Salamon. Ógy ám, de ed kölömös oknál miatt — koltosz-oknál miatt.

Spitzig Iczig. Hod, hod?

Seifensteiner Salamon. Látolsz: Elzaszban, mint az egesz Francziaországban, a kormán fizette a rabinyost meg a mészárost, mert ezek is volták álamhivatolnokok. Mán most, ha bejünek a borkosok, elvesztenek szegínek a kengyerit.

Spitzig Iczig. A szegin rabinyosok, az meglehet. De a m é s z á r o s o k nem. A m é s z á r o s o k r a mindig nad szőksége lesz a borkosnak.

Kosmopolitismus a müvészetben.

Egy müncheni lap következőleg tünődik: „Morelli, olasz impressario, átveszi a pétervári és moszkvai opera igazgatását. Ellenben egy született orosz lány (nem oroszlány) Bairakchorov k. a. Olaszországban csinál nagy furorét. Ezen fölül meg Frau v. Bulyovszky Pesten m a g y a r u l játsza Juliát.“

No, ez utóbbin magunk is bámultunk.

Xantho-symposion

azaz:

Xantus-diszebéd.

— Diszevődött mult vasárnap a Frohner-szállodában. —

(*A levest nagy ezüst serlegben hordozzák körül.*)

Kubinyi Ágoston (*egyet kortyantva a serlegből.*) T. gyülekezet, midőn e serlegből kortyantok, könyveim belé peregnek. . .

Henszlmann. Pfui tajxel, akkor én nem eszem levest.

Kubinyi Ág. Igenis, könyveim belé peregnek . . . . bibliotheca mea pergit in ipsum . . (*Sir, megöleli Xantust és eszik. A többiek a levest Kubinyi könyveivel együtt visszautasitják*)

Xántus (*megilletődve*). Barátim! E nagy megtiszteltetést igazán meg nem érdemeltem. (*Helyeslés.*) Mit tettem én, hogy ily ünneplést megérdemeljek? Csak azt, ami kötelességem volt. Az ország megparancsolta, hogy adjak ki 35,000 közösügyes forintot, s én . . . kiadtam. De hisz ezt megtette volna más is. (*Helyeslés.*) Megtette volna bárki közülünk. (*Élénk helyeslés.*) És mindazonáltal most ennyi barátot látok magam körül összegyülve. Enynyi jó barátot! Igazán azt kell hinnem, hogy valami Sonntagskind-féle vagyok . .

Szontágh Pál (*nógrádi.*) Micsoda? Szontágh's Kind? Az nem vagy, bruder; legfölebb lehetsz Szontágh's Brúder!

Römer (*villájára tüzve egy falat beefsteaket.*) Uraim! E falat rhinocerostélyost Xántus János barátom tiszteletére eszem meg. (*Megeszi.*) Ő, ki utazása alatt csak viziborjucoteletekkel, nonpossumusokkal . . . akarom mondani: opossumokkal, orrszarvas-czombbal, megatherium-kocsonyával és mesopotamussal . . azaz hogy: hippopotamussal élt, most a honi beefsteakek boldogitó küszöbén, a magyar konyha tüzhelyének láresei és penátesei által oltalmazva, éljen sokáig!

Gelléri-Szabó (*végtelen toastot hevenyész, melyet végén kezd s eleje felé haladva mond el. Tartalma körülbelől az, hogy valamint a czethal elnyelte Jónást, ugy most Xántus Jónás viszont elnyeli azon czethalat, mely tatárszósz és majonéz közt uszkálva forog e perczben „közszájon", amiért is Xántus éljen!*)

Rónay. Uraim! azon férfiura emelem poharamat, ki a külföld előtt első ismertette meg érdem szerint a magyar gyomrot, bebizonyitván, hogy, ha mammuth-töpörtyüt küld is haza, azt is megeszszük a hazáért. A hazai emésztő szervek nevében, kiknek régi hirnevét Keletázsiában oly buzgón védelmezte, éljen Xántus!

Henszlmann. Uraim! A xantharidák országából . .

Többen. Ohó! Can, de nem xan . . .

Henszlmann (*egy pohár pezsgőt lehajtva.*) Can? Már hogy volna can? Hiszen ő nem „kantus", mely valami női zekét jelent, hanem Xantus! (*Még egy poharat kiürit.*) Igen uraim, egy férfiu van közöttünk, kinek nevét az egy ismeretlenü hasonlatokhoz lehet egyenliteni . . . . azaz hogy: egyenletekhez lehet hasonlitani, mert egy X van benne. De mindazonáltal ezen X értékét mathematikusaink már rég kiszámitották és tudják, hogy ez az ismeretlen X többet ér mint bármely magas név, melyben több ismeretlen van, t. i. egy X és egy Y, mely utóbbi nemességet jelent. Igenis, van egy férfiu, a ki bár (*még egy poharat megiszik*) a ki bár, (*ujra töltet*) a ki bár férfiu, de 35,000 forint (*kiáll a terem közepére*), a ki bár Mozambik, Sumatra és Bakcsiszerájban is megfordult, de azért sohasem fordult el hazájától. Sokáig éljen! (*Megcsókolja Xántust és ez alkalommal rábukkan annak ezüst serlegére.*) Hah! Mi ez? Egy ezüst serleg! (*Megvizsgálja.*) E serleg igen becses régiség! (*Fölteszi pápaszemét.*) A 13. és 14. század 15-ik feléből való! Ha nem csalódom, német művész készitette, de olyan, a kin Olaszország hatása világosan meglátszik, mert e serleg mutatja, hogy készitője

Olaszországban született. (*Belenyul a serlegbe.*) Ime, belől nedves is. Ebből azt lehet következtetni, hogy e diszedény sokáig feküdt valamely folyóvizben és onnan halászták ki. De itt irás is van.

Télfy (*odasompolyog.*) Igazán s ha nem csalódom görög. E szó annyit tesz, mint „Xantus“ s ez azt bizonyitja, hogy Henszlman barátunknak igaza van azon hypothesisében, miszerint e serleg valaha folyóvizben feküdt. Xanthus ugyanis egy görögországi folyó volt, s e szerint világos, hogy e serleget Xantus görögországi folyóból halászták ki.

Kubinyi Ág. Micsoda? Hisz ez szörnyü csalódás? Az az irás nem egyéb, mint az, a melyet én vésettem bele, t. i. Xántus János neve a dátummal együtt. (*Derültség.*)

Henszlmann (*mély megvetéssel tekintve Kubinyira.*) Uram ön a természettudományokban ugyan nagy kontár, de ellenben az archaeologiához épen nem ért. Tudja meg, hogy ezen irás régi góth minuskulákból áll és ennélfogva nem mai korból való. (*Büszkén visszamegy helyére s elalszik.*)

Xántus. Uraim, e mély tudományosságról tanuskodó vita ujból meggyőz arról, mekkora dicsőségben részesülök, midőn ily tudós férfiak tisztelnek meg diszebéddel. (*A pinczérek egy albumot tálalnak föl, aláirásokkal és fényképekkel. Az étlapon az áll, hogy: „Album, farci de souscriptions, garni de photographies.“*) Ezen étel albumintartalma azt az én kedvencz ételemmé teszi, de minthogy az albumin, azaz tojásfehérnye só és paprika nélkül igen nehezen emészthető . . .

Télfi (*közbeszólva.*) Majd adok én attikai sót!

Besze (*dettö.*) Én meg magyar paprikát!

Xántus (*megijedve.*) Az istenért, ne! Inkább megaszem az albumot só és paprika nélkül.

Besze (*7 lábnyira fölegyenesedve.*) Uraim, ilyen megtisztelő fölhivásnak ellent nem állhatok, ámbár ma olyan rekedt vagyok, mint a repedt bögre, miért is bocsánatot kérek, hogy aligmult stentorokgyuladásom miatt halkal fogok beszélni. (*Sajnálkozás.*) Uraim! (*Menydörgő hangon.*) Keletázsia határán él egy elefánt! (*Két ablak megreped.*) Annak az orrmánya . . . (*Henszlmann fölébred álmából.*)

Henszlmann. Ki emlegeti a kormányt!

Besze. A kormány, uraim, Xántus János barátunkat a keletázsiai rhinofantusok és elenocerosok közé küldé. (*Az asztal kettéreped.*) A Hippopotomac folyó partjain, a kék, zöld, sárga, fekete, barna, szürke, violaszinü, és nemzeti szinü tengeren vadászott, halászott, bogarászott, agarászott és madarászott a drága hazáért Xántus János! (*Henszlmann és Télfy elájulnak, mert azt gondolják, hogy meglőtte öket valami ágyu s az szólt olyan nagyot.*) Az indiánusok között fáradhatlanul irtotta a poloskák vérengző faját és lövöldözte a moszkitók rajait, nem mint moszketir, de mint moszkitór! (*Kubinyi roszul lesz és kikisértetik.*) A sziamézikus ikrekkel négy szemközt társalgott, (*a tető egy része leszakad s a társaság felét eltemeti,*) a khinézer császár kedvencz bolháját elfogta a nemzeti muzeum számára, (*a padló fele leszakad s a társaság másik fele lezuhan a földszinre,*) igenis uraim, Nanking városát mint nyári nadrágot viselte lábain, (*egy kémény a negyedik emeletről álároskad a terembe,*) Makaó városát egy hatalmas slágerrel meghóditotta a magyar civilizatiónak (*a szálloda falai kezdenek ingadózni,*) Azt kiáltom tehát:

A ki annyi elefántust
Lőtt a sürü rengetegben:
Éltesse az isten Xánthust
Kigyóival egyetemben.
Adjon neki elefánthust
Bibiczbőrbül uri kántust.
Ennyi elég leszen tán must —
Hun vagy czigány, huzzál mán tust!

(*Megtörténik. Xántus tudóssá diszebédeltetvén, a muzeum ethnografiai osztályába muzsikáltatja magát.*)

Kérdések és feleletek.

Politikai játék tanácstalan diplomaták számára.

K. Mily állást kell foglalni az uj viszonyokkal szemben?

F. Nem szeretem a kiváncsiságot.

K. Minő jelentősége van a muszka és német czár gratulacziójának?

F. Ön nagyon is sokat akar tudni.

K. Vajon a keleti kérdés szőnyegre kerül-e nem sokára?

F. Engedje, hogy erre való nézetemet megtartsam magamnak.

K. Vajon kilábol é Francziaország ebből a bajból?

F. Nem jó mindent megmondani, a mit az ember nem tud.

K. Vajon kárára van-e Európának vagy hasznára a németek győzelme?

F. Ezt már sokan kérdezték.

K. Szereti ön Bismarkot?

F. Ki nem állhatom Gorcsakoffot.

K. Nem mondaná meg, hogy ön fiu-e, leány-e?

F. Az ön indiskret kérdése valóban zavarba hoz.

K. Tán abba hagyjam a kérdezést?

F. A hol nincs, ne keress!

Mulei Hasszán. *Én becsületes ember vagyok.*

F—k. *Én független ember vagyok.*

B. J. *Egyik olyan mint a másik. Mindakettő — barna.*

Szegény Páris!

A porosz vesz be, s te vagy a beteg. A franczia császárt kidobod, s be kell eresztened a német császárt.

High Life.

Ce mardi.

Dear Krricsi,

Vége á wassersportnák, vége á fágynák, vége áz échauffementnák. Most unátkozhátik áz emberr egészen sans folie (folia!) mint mulátott eddig avec!

Ausgezeichnet!

Nem is gondolod, milyen jól esik, merrt á legválódibb mulátság áz únálom, válámint á legigázibb únálom á mulátság.

Pas mal. Ugyé?

Nous sommes á sec, szárrázon vágyunk — hálá istennek, teszem hozzá, merrt á fürrdési saisont nem szerretem á várrosbán tölteni. Szép mulátság lett volná nyákig á vizben, minthá nem volná elég, hogy eddig bokáig járrtunk benne. Márr ázt hittem, hogy sohá porrt sem látok Pesten. Szerrencsérre ázóta egy kis szemgyuladásom is volt márr.

Ne hárrágudjál, hogy nem á Lloydbán intézem hozzád ezt á levelet, merrt ez á legujább fashion. Miótá ván deutsche Kaiserreich, mauvais genre mágyárrul irrni. Csák is á német szónák köszönhetjük, hogy mi mágyárrok megvettük ce cher Páli képtárrát, és ugyánesák á Lloydnák fogjuk köszönhetni, há á Széchenyi-mónument nem odá jön á Lloyd eleibe. Perrsze! was denn noch? Zsidóház előtt zsidó szobrrásztól? .. cela serait trop!

Megnéztem ázt á szerrencsétlen gyurrmányt!

Képzeld, á helyett, hogy ce cher comte ugy állná ott, mint mi mindnyáján képzeljük, jockey-dressben, finom lovágló ostorrál báljában, panatellas florridávál szájában és coquet monoklivál: ez á frráterr, válámi Engelmayerr, ugy tette odá, minthá gondolkodnék. Mikorr gondolkozott Széchenyi? Jamais! Nem is volt rrá ideje. Mindig tett. Tehát tevékenységében kellett volná őt kifárrágni, amint csinál lánczhidát, épit ákádémiat, szábályozzá á Tiszát, szálád fel Bécsbe Ferrencz és Ferrdinánd császárrokhoz, irrjá hálhátátlán munkáit a lórrul és á többi. De áz olyan szegény emberr hogy tudná mindázt kifárrágni, ámit én beszélek! Tudod, én voltám minden hirres atelierben, Praxiteles, Thorwaldesel, Casanova, Vicenzo Viale Prela és Prrohászká kályhácsináló műhelyeit mind ismerrem, de ilyen Széchenyit egyiknél sem láttám. Nem érrtem, hogy lehet ezt áz Englerrt párrtolni. Hiszen ez nem Praxiteles, hánem Jáiteles!

Auf Pester Lloyd, ez sikerrült!

Vegyük el tehát á szobrrot ettől áz einer von ünsere Leuttól és — adjuk odá einem von unsere Leut!

Tu comprends?

Ádjuk odá Nikinek! Hisz ő csináltá á fehérrvárri Zöldmárrczi Mihályt is, a ki olyán hasonló, hogy még á püspök is leveszi előtte á kálápját, merrt ázt hiszi, hogy áz á heilige Szt. Mihály.

Tehát, va pour Niki.

Képzelem, á szegény Engeles, hogy fogjá erre kiábálni hogy:

Aj, Vay!

Ezzel á vaydálmás saillieval vágyok for ever

your

Monocles.

BORVIRÁGOK. *)

I.

Zavaros az Duna vize,
Jaj de rosz az borom ize —
Az vizár jött — oka a volt,
Az viz az pinczékbe hatolt.

Értek mindent az világon:
Mért nem terem tök az ágon,
Mért ül Miska olyan árván,
Mért nagy ember Tisza Kálmán.

De csak egyet nem érthetek,
Vizártól hogy mért féljenek?
Fejtsétek meg valahára:
Hogy lehet a viznek — ára?

APRÓ HIREK.

— **Az ige táplál** — mondja Dobsa — és vacsorára megeszik egy darab franczia grammairet.

△ **Átkor Imre** fél, hogy ha minden belügyminister megbetegszik, majd nem kapunk erre az állomásra — embert. Csak nem gondolja, hogy a szükségben majd —?

÷ **Február 25-én,** midőn a Duna oly aggasztólag áradott, a szélsőbal tagjai Están bácsinál töltötték éjt, azon meggyőződésben, hogy ott, hol Están bácsi van, víz nem lehet.

> **Egy nem rég megválasztott képviselővel** az a malheur történt, hogy a felnőttek oktatására eléadást kivánván tartani, az ajtónálló megfoghatatlan félreértésből nem eresztette be a terembe.

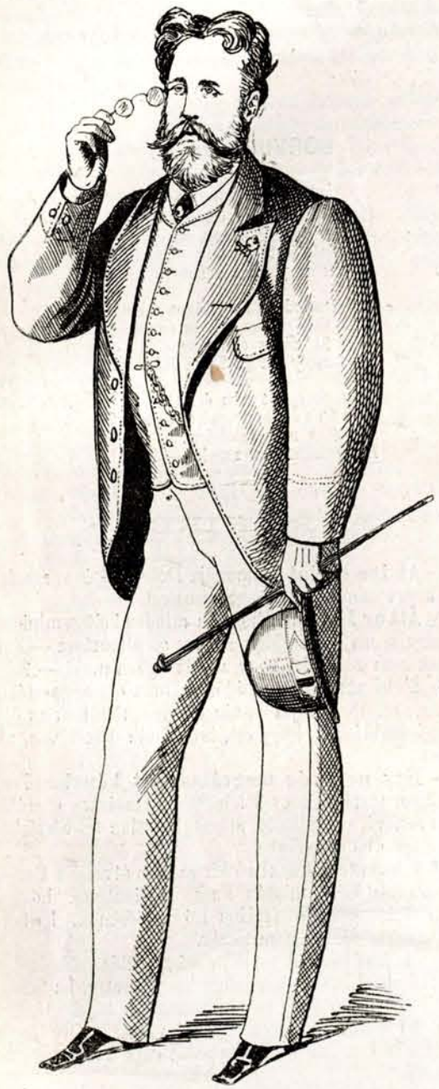
▽ A **nemzeti kaszinó** hir szerint átveszi a Pester Lloyd szerkesztését, miután Falk kijelentette, hogy ő nem marad kollegája a lapjába iró grófoknak, ha legalább is magyar báróvá nem teszik.

* * * **A hat óráig** tartó országos ülés szükségét a Deákkörben azzal indokolták, hogy azon esetre, ha Simonyi Ernő beszél, maradjon idő az irományok bejelentésére.

◎ **Mi a honvédágyu?** kérdé valaki. „Oly fegyver," volt a válasz, „melyből a baloldal csak addig puskáz, a még nincs."

*) E czim alatt kezdjük közlését Están bácsi venyigés költőnk lyriai ömlengéseinek.

Metamorphosisok.

Gróf Alcibiadevics igy kezdé hóditó pályasétáját.

Kezdték feledni. Szakállát belenöveszté tehát a nyilvánosságba.

Metamorphosisok.

Nem fogott. Alcibiades levágja saját — szakállát. Frustra!

Magára veszi a próféta-köpenyt. De hiányzik a — Fides.

(Folytatására kiváncsiak vagyunk.)

ORSZÁGGYÜLÉSI TUDÓSITÁS.

— From our own —

Tárgy: a honvédtüzérségi vita.

Várady Gábor. T. ház! Már Pest városának is van tüzőrsége, csak az országnak ne legyen tüzérsége? Egy betü mit nem tehet! Ez egy betü miatt akadályozza a kormány a műszaki csapatok fölállitását, ez egy betü miatt — vagy tán inkább azért, hogy az ország kincseit a közösügy feneketlen hordójába (*Están felüti fejét s megrántja Sanyi attiláját*) tölthesse? (*Elegice.*) Ki tudná? Én nem tudom. Volt idő — ah! volt idő 48-ban, mikor rögtönzött honvédtüzérségünk csodákat müvelt. S mégis azt ismétlik, hogy nincs elég honvédtiszt, nem telnék a tüzérségre. Ha 48-ban tudott a kormány hónapok alatt ezer meg ezer tisztet csinálni (*Elszörnyüködés*), mért ne tudná ugyanezt tenni 71-ben? (*A ministeri padokon tiltakozás. Lehetetlen! jobbról.*) Lehetetlen! (*Nemes hévvel.*) Majd megmutatnám én! (*Taps balról.*)

Tisza Kálmán. A béke apostolaként szállok le e terembe olajággal szájamban. Én nem kivánom, hogy a jobbot s a balt ezen kérdés eltávolitsa egymástól. (*Sensatio.*) Én engedek — igen, én az engedékenység elvét vallva, engedek. Megengedem, hogy a kormány engedjen, s ha a kormány jégszive kész fölengedni, én kész vagyok követeléseinkből semmit le nem engedni. Ne mondják, hogy a baloldal nem engedékeny, hanem azt, hogy a kormány engedetlen. (*Bájosan tovább szójátszik.*)

Degré Alajos. T. ház! A kormány padjain állitanak valamit.

Azt állitják, hogy a tüzérségi gyakorlat hosszabb időt követel.

Hogy a jó tüzér kiképzése csak lassan megy.

Igen!

Igenis!

Ezt állitják.

De már ez nem áll.

48-ban kéthetes honvédek (*Pólyában? jobbról*) harczoltak.

Kéthónapos tüzérek (*Fáslizva?*) verték meg a vén 300 esztendős (*Szegények!*) osztrák tüzéreket.

Igen.

Lelkesültség kell.

Nem pedig zsold.

Nem! (*Hát a diurnum? jobbról.*) A lelkesültség mindent pótol.

A lelkes tüzérnek nem kell semmi egyéb fölszerelés, csak a hazaszeretet.

Munitiója a föláldozás.

Kanócza a hazafiság! (*Az általános hüledezésben egy jobboldali náthát kap.*)

Hanem a kormány nem alkalmaz senkit.

Nem!

Azt mondja, hogy még 1000 tiszt kellene a sorhonvédséghez, s nem tud kapni.

Én ismerem egy béresemet, ki hajlandó volna ezredesi fizetéssel a szabadságolt állományba lépni.

Folyamodott is — de a kormány nem alkalmazta. (*Borzasztó!*)

Ilyen béres még több is akadhat e honban, csak keresni kell a kéthetes és háromhónapos béresek közt.

Szemesnek áll a világ!

Aristomakra Matyuridesz. Ami nekem fáj, t. ház, az a közös hadsereg szelleme, az a szellem, mely ott létezik, noha épen nem merném állitani, hogy a közös seregben szellem van. A szellem, mely ott uralkodik, nem alkotmányos, hanem absolutista. A katona vak eszköz. Vak eszközökkel diadalt nem lehet aratni. Ha Benedek 67-ben tervét alkotmányos tárgyalásra elénk terjeszti, mi már eddig elvégeztük, s én bizonyára visszautasitottam volna. (*Éljen balról.*) Mi a chlumi ködöt el nem fogadtuk volna. (*Soha! balról.*) De ő azt nem tette, s nem tenné most sem. Ily seregtől mit várhatunk? Nekünk önálló magyar sereg, parlamentáris tüzérség, alkotmányos műszaki csapatok és törvényesség terén álló furvézerség kell. (*Éljen! balról.*)

Keglevich Béla. Mióta szakállt nem viselek, megborotválkoztam. Tettem ezt azért, hogy arczom nőiesb kifejezésü legyen, s én Kassandra és Pythia urhölgyekhez hasonlitsak.

Most lettem én próféta,
Ahoz nem kell monéta.

Javas asszony lettem, ki jósolni tud, hazám sorsát kivetem kártyából, tenyérből, szemből, elholt emberek hajából, körméből, állatok béléből, áldozat-szivar füstjéből. Figyelmet kérek. (*Koczkás, betükkel teleirt lepelbe burkolózik, fejére egyptomi süveget nyom, kezébe varázsétapálczával hadonáz, — borzalmas hangon:*)

Egy a kettő, kettő egy,
A boszorka egyszeregy,
Ki hova jön oda megy,
Közel a Széchenyi hegy,
Dagadoz a lányi begy,
Deákpárt innen eredj,
Most én jóslok — ó mi kegy! —

Abrakadabra, abrakotadon abrakolóda! mondá a nagy Nostradamus és a verulámi bakó egy csapásra levágta fejét.

(*kémes mormogással*) Austria bomlik,
A világ romlik,
Már összeomlik,
Az egész rom: lik!

És nem fog megtérni a harczból. (*Kisértetiesen dudolva.*)

Marlborough s'en va-t-en guerre.
Mironton, mironton, mirontaine.
Ne sait quand reviendra . .

et caetera, mert irva áll, hogy nagy napok méhében születik a gondolat és a hullám elboritja a hajót. Előbb vagy utóbb, de mindenesetre. Avant, pendant, ou après! Vagy előbb haltunk meg vagy halálunk alatt halunk vagy halálunk után, de a halál sötét és sárga. S mi egyedül leszünk és nem lesz tüzérségünk és nem lévén mivel tüzelnünk, káposztánkat hidegen kellend megennünk. Hogy tehát t ü z ü n k legyen, t ű z z ü n k össze Austriával, mert fakö-

pönyegivel beburkol a burkus és a muszka elviszen muszkatonának és nem leszen e földön senki, aki elsején aláirja a napdiji nyugtát, ugy megnyugtáznak valamennyünket. Megesznek — mindenesetre — sans façon ugyan, mais avec du salade, (*Dobsa nyelvével csettent*) azaz szaladni fogunk s ugy esznek meg. Azért legyünk készen a halálra, spékelje meg magát minden halandó, garnirozza körül testét tökkel és ugorkával, rakjon fejére egy babérlevelet és belekeveredvén azon szószba, melyben ugyanis vagyunk — isteni félelemmel várjuk a kozákot! Mert én mondám ezt, ki vagyok voltam és leendek a ház főaugurja. (*Rémesen morog.*) Abrakadabra! Hú! hú! hú! (*Három villámcsapás, menydörgés. Jósnok elsülyed a tripossal és a ruhatárban rendezi profétai toilettejét. Legujabb államférfi façon, csak jó tournure kell hozzá. Készíti Baliczky. Legutóbb Thiers viselte a jun. 19-iki ülésben.*)

Dobsa Lajos. T. ház! Előttem jósolt t. pártaugur gróf evésről méltóztatott szólani. A mértékletes evésnek én oly barátja vagyok, mint Csiky barátom tökéletes korának elérése óta az ivásnak. Én is tökélletes koru vagyok már. (*Derültség.*) Ő iszik in praxi, én eszem in thesi. Egy éve mitsem eszem (*csak? jobbról*), mert azon reményekkel táplálkozom, melyekkel a kormány a közvéleményt jól tartani szives volt. Abban soványodtam meg. Trainirozva vagyok. Akár egy agár! (*Ah! ah!*) Táplált minket tüzérségi reményekkel, s mi g o l y h ó k elhittük, hogy g o l y ó t kapunk. Lasciate Kónyi Mónyi, akarom mondani ogni . . .

Hignazio Elfy. Speranza!

Dobsa (*bájos mosolylyal.*) Grazia! Miféle szakismeret kell a kanonirnak? Ott van egy lyuk, melybe bele kell dugni a gyujtóvesszőt. Ez nem nehéz, ezt minden ember eltalálja. (*Berzenczey nevet!*) 48-ban tüzéreink által az osztrákok meg voltak lőve, 49-ben detto mit Oberst, azaz obestereiket sem kiméltük. (*Pompás!*) Én nem vagyok szakember s mégis tudom, mi az ágyu. Egy rézzel körülöntött lyuk. S a lyukat honnan veszem? Megeszem egy perecznek belső két ágát (*szemét a kéjtől behunyja*) és megvan a lyuk.

Horrn. Ez az en tonálmángyom. Reclamentirozok!

Dobsa. Ezzel az exament megálltam. Beválok. Kérem a kinevezési dekretumot. Nem adják? Voilá, a miniszterelnök fürtös fejét tagadólag rázza. Nincs tüzérsége? Addig ágyuzunk mig lesz. (*A levegőben megfordulva és ekőzben bokáját kétszer összeverve, helyére perdül.*)

Maden speech.

Volt egy lányka, jaj be szüz,
Minden udvarlót elüz.
Futni töle van nagy ok;
Mindig mondja: Szüz vagyok.

*

Független a Miksa: ezerszer ismétli,
Pedig nem is mondta senki azt, hogy kétli.
Ámha, a mi igaz, még egyszer ismétli,
Félek, sok lesz, a ki már azért is kétli.

Két párteczédula.

†

Germania szomorodott szivvel jelenti

a német liberalismus

katonai dicsőségben történt gyászos kimulását.

Béko hamvaira!

†

Gallia szomorodott szivvel jelenti

a franczia hadi dicsőség

liberalismusban történt gyászos kimultát.

Hamu a békére!

HOMMAGE Á LA GRACE.

Hár'ám hegyén
Dobsám a Lajos.
Imádom én
Bár nem tarajos.

Te játszol enyémen
Én meg a tiéden
Hop, hopsza lala
Dob, Dobsa Lala
Lala.

Harfám hegyén
Zirzám a kecses
Imádom én
Bár még so begyes.

Te játszol enyémen
Én meg a tiéden
Hop hop, hip hip
Kot kot, lik lik
Kotlik!

Falk beszédéből.

Virgo virginis! Szükségesnek tartom kijelenteni a ház előtt, hogy én szűz vagyok. Amicus Plato, sed magis amica veritas. Én megvesztegethetlen vagyok. Cum pudore maximo in concionem vestram procedo, szemérempír futja el arczomat, mert én tiszta vagyok. Figulus figulum odit. Dulce et decorum est pro patria mori. Hodie mihi cras tibi. Consuetudo est altera natura. Ubi bene, ibi patria. Legyünk függetlenek. Pecuniae pecuniarum.

CSODABOGÁR.

$\frac{1}{3}$ sz.

Tisztelt szerkesztő ur!

Az Borsszem Jankó mult vasárnapi számában az cselei tanácsnak az tó partjára kiakasztott rendölete tétetődött közzé, melly azonban azonközben az tó partjáról az által az kiről az irás szól az tóba bévettetődvén, az tanács az alábbi ujabb rendöletöt függesztette fel az tó partjára.

Reménylem hogy ezt is közölni fogja

Kelt Cselén 1871 mart. 2-án

Cseley
tanácsnok.

Rendölet.

Az, a ki azt, a ki az ezen tó partjára kifüggesztett második tilalom táblát is (melly szerint az a ki azt, a ki az ezen tó partjára kifüggesztett első tilalom táblát — melly szerint az ezen tó partján találtató tárgyak közül semmit a vizbe dobni nem szabad — a vizbe dobta, föladja: 5 ft. jutalmat kap) ismét a vizbe dobja, föladja: 10 ft. jutalmat kap.

A szerkesztő postája.

Szinházi tagnak. Egyik felől szerénység, tulfelől meg nagy követelések, mint a minőkkel p. a szinház körmös cziczája állt most az intendáns elé. Igazán nehéz igazságot tenni. Csak egy ember csinálhatna rendet önök közt: aesthetikailag müvelt káplár! De Felix ur sem nem káplár, sem nem müvelt. Egyébkint tanuljanak a mesebeli békáktól; ne kivánjanak uj istent és kuruttyoljanak békásan tovább. Kommt nie was besseres nach. Becsülték volna meg „Tonit.“ — **P. R.** Köszönjük elismerő sorait. Tán használt az orvosság. — **Szepi.** Hja lássa, az ugy van: hogy az „Ellenőr“ szerint még a „Graphic“-ból sem szabad rajzolni — ha nem bankó. — **Vén szinész.** Tehát az a jelenet, melyben Krisztina a beszédet sugja férjének s mellyel Tóth ur oly nagyra van, simpliciter Jakab István „Falusi lakodalom“ czimü régi vigjátékából van kihóditva? Nézze meg az ember ezt a Lopótökszem Árva Miskát!

Tulajdonos és felelős szerkesztő: **CSICSERI BORS**

(két sas-utcza 24-ik sz.)